

med den Tid, han har opholdt sig i Communen. Er den Opfattelse af Landsthingets Forslag, som jeg har gjort gjældende, urigtig, maa man troe, at det kun er ved en Misforstaaelse, at det har vedtaget den Tilføining, der viser hen til § 14; thi ellers vil den være aldeles unyttig. Jeg vil derfor tilraade Thinget at stemme for Forslaget under Nr. 8.

Indenrigsministeren ad interim:

Naar jeg ikke kan erklære mig mere bestemt med Hensyn til den Forespørgsel, der blev rettet til mig af den ærede Ordfører, da er det ikke begrundet i Mangel paa god Villie hos mig, men naar Spørgsmaalet skal overveies for hele Landets Vedkommende vil det antage saadanne Dimensioner, at det er vanskeligt at afgive et bestemt Løfte i den omhandlede Retning. — Jeg troer ikke, at den ærede Ordfører ret har fulgt de i Nr. 8 omhandlede Bestemmelser's Skjæbne. Med Hensyn til dette Punkt have to Meninger gjort sig gjældende: den ene, som jeg vedkjender mig at dele, gif ud paa, at det strax skulde kunne sees af Skattelisterne, hvem der havde faaet Nedsættelse i Henhold til § 14, og hvem i Henhold til § 6; ifølge den anden skulde det hele indrettes saaledes, at man slet ikke kunde see, om Vedkommende havde faaet nogen Nedsættelse eller ikke. Derefter er Bestemmelsen, saaledes som den nu findes i Lovforslaget, fremkommen ved et Mæglingforslag, der gif ud paa, at man vel skulde kunne see, hvem der havde faaet Nedsættelse, men man skulde alene kunne finde det ved en Beregning, og man maatte da tillige nøie kjende Vedkommende for at vide, om § 6 eller § 14 var kommen til Anvendelse. Det er altsaa ganske rigtigt, som den ærede Ordfører bemærkede, at det skal kunne sees, men kun igjennem en Beregning og Afenstaaelse til Vedkommendes Forhold, om Nedsættelsen er skeet i Henhold til § 6 eller § 14. Da Bestemmelsen saaledes allerede er en Mæglingsbestemmelse, vilde jeg ansee det for uheldigt, om den skulde til ny Mægling, hvilket jeg antager vil blive Tilfældet, hvis Thinget vedtager Udvalgets Forslag; thi jeg troer ikke, at den vil gaae igjennem i det andet Thing i den Stillelse, den nu har, skøndt det jo rigtignok er Noget, hvorom

jeg ikke kan have nogen afgjort Mening. Den, der forøvrigt med Opmærksomhed vil undersøge den Stat, hvori Vedkommende er sat, og sammenligne den med den opførte Indtægt, vil med Lethed kunne udstude og bedømme, hvorvidt Nedsættelsen er skeet i Henhold til § 6 eller til § 14, og jeg troer derfor ikke, at man skal lægge nogen stor Vægt paa, at det strax skal falde i Dinene, hvem der har faaet en Nedsættelse; Toll kunne nok gjøre sig den lille Uleilighed selv at regne det ud, naar de ville have det at vide. Jeg finder derfor, at Paragraphen, saaledes som den nu foreligger, burde som et Mæglingforslag kunne vinde det ærede Things Bifald.

Tscherning: Det kan gjerne være, at det er heldigt, at § 7 er udgaaet, eftersom Alt, vedrørende dette Forhold, forekommer mig uheldigt, og at det maaskee er godt, at Sagen kommer til at foreligge i sin fulde Almindelighed. Jeg troer ikke, at det vil lykkes at dele Communerne rigtig imellem med Hensyn til Beskatningen, saalænge man betragter denne i Communerne som en Statsstat, saalænge man ikke ganske simpelt vil holde sig til de Paa-gjældendes Stilling ligesoverfor Communerne. Jeg troer, at man maa gaae ud fra at paalægge enhver Skatteyder, at have et Domicil, et Sted, som han selv erklærer for at være sit egentlige Opholdssted, og hvor han hovedsagelig bliver Gjenstand for Beskatning; enhver Beskatning paa ethvert andet Sted, hvor han opholder sig, kan hovedsagelig kun beregnes som en Udgift, han har havt, og som gaaer af i hans Indtægt, og hans Beskatning paa Hovedstedet maa saa beregnes efter den tilbageværende Indtægt. Det er min Overbeviisning, at ethvert Forsøg, man vil gjøre paa at løse Opgaven paa den her foreslaaede Maade, vil strande og medføre meget store Vanskeligheder, og jeg troer, at man i saa Henseende er gaaet ud fra en urigtig Opfattelse af Sagen, forsaavidt man forvevler Communebeskatningen med Statsbeskatningen. Den, der lever i flere Communer og har Nytte af disse Communes communale Goder, kan erklære, hvilken Commune han vil for at være hans Hovedopholdssted, eller ogsaa bliver det valgt for ham under visse Betingelser,